சபையின் நிர்வாகத்தைப் பற்றிய வசன ரீதியான கண்ணோட்டம்

சபை நடத்துவத்துவம் பற்றிய படிப்பானது சபை நிறுவன அமைப்பு பற்றிய புரிந்து கொள்ளுதலை அவசியமாக்குகின்றது. கர்த்தருடைய சபையானது புதிய ஏற்பாட்டின்படி எவ்விதம் ஒருங்கமைக்கப்பட வேண்டும்? அது ஒரு உலகளாவிய மூப்பரில் முடிகின்ற அதிகார வர்க்கத்தின் படிப்படியான அமைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? அது, மறை மாவட்டங்களைக் கண்காணிக்கும் ஆயர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? சினாட் அல்லது சமயப் பேரவையின் அதிகார மையப் படுத்துதல் இருக்க வேண்டுமா? பிராந்திய சபைகள் தேசீய அல்லது உலகளாவிய நிறுவனங்களாக இணைக்கப்பட வேண்டுமா? அல்லது அவை சுயாதீனமாய் ஆளுகின்றவைகளாயிருக்க வேண்டுமா? ஒவ்வொரு பிராந்திய சபைக்கும் ஒரு பிரசங்கியார் பொறுப்பாளாராயிருக்க வேண்டுமா? கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதாகப் பல்வேறு மதக்குழுக்கள் உரிமைகோருவதைப் போலவே சபை நிறுவன அமைப்பு பற்றி பல்வேறு கோட்பாடுகளும் நிலவுகின்றன.

நாம் புதிய ஏற்பாட்டு சபையாய் இருப்பதென்று உறுதி எடுத்துக் கொண்டுள்ளபடியால், நாம் புதிய ஏற்பாட்டின் சபை எவ்வாறு நிர்வாகிக்கப்பட்டது, அதன் நடத்துனர்கள் யார் மற்றும் அவர்கள் என்ன செய்தனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்வது தேவை.

அடிப்படை நிர்வாகம்

இதைத் தொடங்குவதற்கு, சபையின் அடிப்படை நிர்வாகத்தை நாம் ஆலோசனை செய்வது தேவை. ‘‘அடிப்படை’’ என்பதன் மூலம் நாம் ‘‘ஆதாரமான’’ அல்லது ‘‘அஸ்திபாரமான’’ என்பதை அர்த்தப்படுத்து கின்றோம் - இது “சபை” என்ற வார்த்தை கர்த்தருடைய மக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும்பொழுது உலகளாவிய மற்றும் உள்ளூர்ப் பயன்பாட்டு வகையில் சபையின் நிர்வாகம் ஏற்புடையதாக உள்ளதை உணர்த்துகின்றது.

“சபை” என்ற வார்த்தை அர்த்தப்படுத்துகின்றது என்ன?

Ekklesia என்பது “சபை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது.

இது “வெளியே” என்று அர்த்தப்படுகின்ற “*ek*” மற்றும் “அழைக்க” என்று அர்த்தப்படுகின்ற “*kaleo*” ஆகிய இரு வார்த்தைகளில் இருந்து வருகின்றது. இவ்விதமாக, சபை என்பது “வெளியே அழைக்கப்பட்டவர்கள்” என்று அர்த்தப்படுவதாக அடிக்கடி கூறப்படுவதுண்டு. இருப்பினும், “வெளியே அழைக்கப்பட்டவர்கள்” என்பது பெரும்பாலும் இவ்வார்த்தையின் மிகச் சிறந்த விளக்கமாய் இருப்பதில்லை; இது “assembly” (மக்கள் கூட்டம்) அல்லது “Congregation” (சபைக் கூட்டம்) என்று இன்னும் சிறப்பாக விளக்கப்பட முடியும்.

“சபை” என்ற வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் நான்கு மாறுபட்ட வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அப். 19:32, 39, 41ல் இது குடிமக்களின் கூட்டம் ஒன்றை - ஏறக்குறைய கும்பல் ஒன்றை - குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தேவனுடைய மக்களைக் குறிக்கும் பொழுது, இது மூன்று வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது உலகளாவிய சபைக்கு - கிறிஸ்துவால் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய மக்கள் யாவருக்கும் - பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

> “மேலும் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், நீ பேதுருவாய் இருக்கிறாய்; இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன்; பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை” (மத். 16:18).
>
> அவரே சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையானவர்; எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கும்படி, அவரே ஆதியும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர் (கொலோ. 1:18).

இது பிராந்திய சபைக்கு - குறிப்பிட்டதொரு இடத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட பிராந்திய சபை ஒன்றில் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற தேவனுடைய மக்களுக்கு - பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ரோமர் 16:16ல், “ஒருவரையொருவர் பரிசுத்த முத்தத்தோடு வாழ்த்துங்கள்; கிறிஸ்துவின் சபையார் உங்களை வாழ்த்துகிறார்கள்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது (கலா. 1:2; வெளி. 1:20; 2:1 முதலியவற்றையும் காணவும்). இது உள்ளூர் சபையின் மக்கள் கூடுகையை - சபையார் ஒன்றுகூடிவருகையில் அந்த மக்கள் கூட்டத்தை - குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது (1 கொரி. 14:19, 23, 26, 28, 35).

“அடிப்படை நிர்வாகம்” என்றால் என்ன?

அப்படியென்றால், சபையின் “அடிப்படை நிர்வாகம்” என்றால் என்ன? இது தனிநபரான கிறிஸ்தவர், கிறிஸ்துவுடன் கொண்டுள்ள உறவுமுறையாக - உலகளாவிய சபையின் உறவைக் குறிப்பதாக, ஆனால் உள்ளூர் சபையின் நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படையாகவும் உள்ள ஒரு உறவாக - இருக்கின்றது.

அந்த உறவு என்ன? (1) கிறிஸ்து திராட்சச் செடியாக இருக்கின்றார்; ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் திராட்சக் கொடியாக இருக்கின்றார் (யோவா. 15:1-11). (2) கிறிஸ்து சரீரத்தின் தலையாக இருக்கின்றார்; கிறிஸ்தவர்கள், சரீரத்தின் உறுப்புக்களாக இருக்கின்றனர் (1 கொரி. 12:12; எபே. 1:22, 23;

கொலோ. 1:18). (3) கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானப் படுத்தப்பட்டு, அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானப்படுத்தப் பட்டு, ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவை தரித்துக்கொள்கின்றனர் (ரோமர் 6:3; கலா. 3:27); பிறகு கிறிஸ்துவானவர் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் வாழ்கின்றார் (கொலோ. 1:27). ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கின்றனர் (எபே. 1:13). (4) கிறிஸ்தவர்கள் சீஷர்களாயிருக்கின்றனர் (அப். 11:26). இவ்விதமாய் அவர்கள் கற்பவர்களாக அல்லது மாணவர்களாக இருக்கின்றனர்; அது கிறிஸ்துவை அவர்களுடைய ஆசிரியராக்குகின்றது. (5) கிறிஸ்து சரீரத்தை (பல்வேறு அவயங்கள் அல்லது கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்டதாக உள்ள சரீரத்தை) நேசிக்கிறார், அவர் அந்த சரீரத்திற்காக மரித்தார், சரீரத்தை இரட்சிக்கிறார், சரீரத்திற்குத் தலையாக உள்ளார், சரீரத்தைச் சுத்திகரிக்கிறார், மற்றும் சரீரத்திற்கு ஊட்டமளித்துப் பேணுகிறார். ஆகையால் இந்த சரீரமானது கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ளது (எபே. 5:23-30). (6) கிறிஸ்து தம்முடைய இராஜ்யத்தில் அரசராய் இருக்கிறார் என்றால் (யோவா. 18:36, 37), கிறிஸ்தவர்கள் அவருடைய குடிமக்களாக, அவருடைய இராஜ்யத்தின் குடிமக்களாக இருக்கின்றனர். (7) கிறிஸ்து நல்ல மேய்ப்பராக இருக்கிறார்; நாம் அவருடைய ஆடுகளாக இருக்கிறோம் (யோவா. 10:1-18). (8) கிறிஸ்தவர்கள் இனி வாழ்வது தாங்களல்ல, கிறிஸ்துவே தங்களுக்குள் வாழ்கிறார் என்றும் கூடக் கூற முடியும் (கலா. 2:20), மற்றும் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், “கிறிஸ்து (அவர்களுக்கு) ஜீவனாக” இருக்கிறார் (பிலி. 1:21).

நடத்துவத்திற்கு குறிப்பர்த்தங்கள் யாவை?

இந்த அடிப்படை நிர்வாகித்தலானது பிராந்திய சபையின் நடத்துவத்தின் மீது செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்ற வகையில் இதன் குறிப்பர்த்தங்கள் யாவை? முதலாவது, எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் கிறிஸ்துவுடன் ஒரு உறவைக் கொண்டுள்ளனர்; நடத்துனர்கள் (எ.கா. மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்கள், பிரசங்கியார்கள்) என்பவர்கள் கிறிஸ்துவுடன், மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்காத நெருக்கமான அல்லது தனிப்பட்ட உறவைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இதை அறிந்து கொள்ளுதலானது சபை நடத்துனர்கள் தாழ்மையில் நிலைத்திருக்க உதவ வேண்டும். இரண்டாவது, கிறிஸ்துவுடனான கிறிஸ்தவர்களின் உறவானது ஒட்டு மொத்தமாக (1) சபை நடத்துனர்களையோ அல்லது (2) பிராந்திய சபையையோ சார்ந்திருப்பதில்லை. கிறிஸ்துவுடன் இணக்கமாவதற்கு அல்லது கிறிஸ்துவுடனான உறவைப் பெறுவதற்குக் கிறிஸ்தவர்கள் எந்த ஒரு சபை நடத்துனர் மூலமாகவும் செல்ல வேண்டியதில்லை. எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுமே ஆசாரியர்களாய் உள்ளனர் (1 பேது. 2:5, 9); இவ்விதமாக, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் சபையின் எந்தவொரு மனித அதிகாரி அல்லது நடுவரைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இன்றியே தேவனுக்கு முன்பாக வரக்கூடிய சிலாக்கியம் கொண்டுள்ளார். உள்ளூர் சபையில் கிறிஸ்தவர்கள் செயல்படும் அங்கத்துவம் வகிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கையில், அந்த உள்ளூர் சபையும் கூட, அவர்கள் கிறிஸ்துவுடன்

திருப்திகரமான உறவு கொண்டிருப்பதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்க முடியாது. மோசமான ஒரு சபையில் (கூட) நல்ல கிறிஸ்தவரைக் காண முடியும். கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையானது பிரச்சனைகளுடன் போராடிக் கொண்டிருந்த பொழுதும் அதில் விசுவாசமுள்ள, உண்மை யுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர். சர்தையில் இருந்த சபை செத்த தாயிருந்தது என்று இயேசு அறிவித்திருந்தாலும் கூட அவர் தொடர்ந்து, "ஆனாலும் தங்கள் வஸ்திரங்களை அசுசிப்படுத்தாத சில பேர் சர்தையிலும் உனக்குண்டு; அவர்கள் பாத்திரவான்களானபடியால் வெண் வஸ்திரந் தரித்து என்னோடே கூட நடப்பார்கள்" (வெளி. 3:4) என்றும் கூறினார்.

உள்ளூர் சபை

கிறிஸ்துவுடன் தனி நபரான கிறிஸ்தவருக்குள்ள உறவானது அடிப்படையானதாக அல்லது முதன்மையானதாக இருக்கிறது என்றால், தேவனுடைய திட்டத்தில் உள்ளூர் சபைக்கு உள்ள இடம் என்ன?

உள்ளூர் சபையை கொண்டிருக்க வேண்டியது ஏன்?

மத போதகர்கள் சிலர் உள்ளூர் சபைக்கான காரணம் எதையும் காண்பது இல்லை. கிறிஸ்தவர்களாயுள்ள தனிநபர்களில் சிலரும் கூட ஒரு சபையில் உறுப்பினராயில்லாததாலோ அல்லது சபையில் செயல் துடிப்புடன் பங்கேற்க மறுப்பதாலோ உள்ளூர் சபைக்கான அவசியம் எதையும் காண்பதில்லை என்பது உறுதி.

எப்படியிருந்த போதிலும், கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் "தனித்துச் செல்வதைக்" காட்டிலும் உள்ளூர் சபைகளாகக் கூடிவருதல் என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மேலானதாக உள்ளது. அதை நாம் எவ்வாறு அறிகின் றோம்? ஏனென்றால் உள்ளூர் சபை என்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பாகமாக உள்ளது! எபேசியர் 3:9-11 வசனப் பகுதி பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

> தேவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் கொண்டிருந்த அநாதி தீர்மானத்தின்படியே, உன்னதங்களிலுள்ள துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் அவருடைய அநந்த ஞானமானது சபையின் மூலமாய் இப்பொழுது தெரியவரும் பொருட்டாக, இயேசு கிறிஸ்துவைக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்த தேவனுக்குள்ளே ஆதிகாலங்கள் முதல் மறைந்திருந்த இரகசியத்தினுடைய ஐக்கியம் இன்னதென்று, எல்லாருக்கும் வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கிறதற்கு, இந்தக் கிருபை எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

யாரேனும் ஒருவர், ''நான் சபையுடன் சேர்ந்திருக்கும் பொழுது இருப்பதைப் போலவே சபையுடன் இல்லாத பொழுதும் இருக்க முடியும்" என்று கூறுவாரென்றால், அவர் உண்மையில் தாம் தேவனைக் காட்டிலும் புத்திமானாய் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்!

தேவன் உள்ளூர் சபையைத் தமது திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக ஏற்படுத்தியது ஏன்? பொதுவாக, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கு மத்தியிலும் கிறிஸ்துவுக்கு மத்தியிலும் உள்ள உறவை வளப்படுத்த உதவுவதற்கும், மற்றும் அந்த உறவுக்குள் அதிகமான மக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு மேயாகும்:

திட்டவட்டமாய்க் கூறுவதென்றால், உள்ளூர் சபையானது தேவனுடைய திட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான பங்குப்பணியைச் செய்கின்றது: (1) கிறிஸ்தவராயிருத்தல், கிறிஸ்தவராய் நிலைத்திருத்தல், மற்றும் ஆவிக்குரிய வகையில் பக்குவமடைதல் என்பவற்றை ஒருவர் தனிநபராய் இருந்துகொண்டு செய்வதைக் காட்டிலும், அன்பும் அக்கறையும் கொண்ட குழுவில் இருந்துகொண்டு *அவற்றைச் செய்தல் என்பது மிகவும்* சுலபமானதாக உள்ளது. *(2)* கிறிஸ்தவர்கள், *தங்களால் தனிப்பட்ட* முறையில் நிறைவேற்றச் சாத்தியமற்ற பக்தி விருத்தியூட்டுதல், சுவிசேஷ ஊழியம் மற்றும் உபகாரம் ஆகிய ஊழியங்களை உள்ளூர் சபை என்ற வகையில் ஒன்றுகூடி நிறைவேற்ற முடியும். *(3)* தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒரு குழுவாக ஒன்றுகூடி ஆராதிக்கையில் தேவன் ஒரு விசேஷித்த வகையில் மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார்.

உள்ளூர் சபைகள் ஒன்று மற்றொன்றுடன் எவ்விதம் உறவு படுகின்றன?

உள்ளூர் சபைகள் ஒன்று மற்றொன்றுடன் எவ்விதம் உறவுபடுகின்றன? முதலாவது, கிறிஸ்துவின் உள்ளூர் சபைகள் மத்தியில் ஒருமைப்பாடு உள்ளது. இந்த ஒருமைப்பாடானது உபதேசத்தில் ஒருமைப்பாட்டுடன் தொடங்குகின்றது. கர்த்தருடைய சபையில் ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையும் ஒன்றிப்புடன் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்கின்றன/உழைக்கின்றன: "சகோதரரே, நீங்களெல்லாரும் … பிரிவினைகளில்லாமல் ஏக மனதும் ஏக யோசனையும் உள்ளவர்களாய்ச் சீர் பொருந்தியிருக்கவும் வேண்டுமென்று … உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன்" *(1 கொரி. 1:10). உபதேசத்தில் ஒருமைப்பாடு என்பது அபிப்பிராயத்தில் ஒன்றாயிருத்தல்* என்பதைப் போன்றது அல்ல; சகோதரத்துவத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்குக் கணிசமான இடமுண்டு. அது போலவே, உபதேசத்தில் ஒருமைப்பாடு என்பது நடைமுறையில் முழுமையான சீர்த்தன்மையையும் வற்புறுத்துவதில்லை. சூழ்நிலைக்கேற்ற விஷயங்களில், கர்த்தருடைய சித்தத்தை எவ்வாறு செயல்படுத்துவது என்பதை முடிவு செய்வதில் ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையும் சுயாதீனமுடையதாக உள்ளது. இருப்பினும், இந்த ஒருமைப்பாடு என்பது ஒரே விசுவாசம் என்பதின் *அவசியங்கள் பற்றி பல்வேறு பிராந்திய சபைகளின் மத்தியில் ஒருமைப்பாடு* இருக்க வேண்டும் என்பதை மறைமுகமாய் உணர்த்துகின்றது.

ஒருமைப்பாடு என்பது உபதேச விஷயங்களுடன் மட்டும் சுருங்கி விடுவதில்லை; அன்பின் ஒருமைப்பாடும் உள்ளது, அதாவது எல்லா பிராந்திய சபைகளும் சகோதரத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன, மற்றும்

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் இந்த சகோதரத்துவத்தை நேசிக்க வேண்டியவராய் உள்ளார் (1 பேது. 2:17). பிராந்திய சபைகள் மற்றொரு பிராந்திய சபைக்கு தங்களைப் போட்டியாகக் கருத மாட்டார்கள் என்பது இந்த அன்பின் ஒரு விளைவாக உள்ளது. சாத்தியமான அளவிற்கு அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் செய்கின்ற ஊழியத்தில் ஒருவர் மற்றவரை ஊக்கப்படுத்துதல் என்பது இன்னொரு விளைவாக உள்ளது.

இரண்டாவது, உள்ளூர் சபைகள் மத்தியில் சுயாதீனம் நிலவுகின்றது. ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையும் மற்ற ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையிலிருந்து சுயாதீனமுள்ளதாக இருக்கின்றது என்பது மெய்யுரையாக உள்ளது. இந்தக் கருத்தை விளக்குவதற்கு நாம், "பிராந்திய சபையின் சுயாட்சி" என்ற சொல்விளக்கத்தைப் பயன்படுத்துகின்றோம். இது, ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையும் தன்னாட்சி செய்கின்றதாக உள்ளது என்று அர்த்தமாகின்றது. இருப்பினும், "சுய ஆளுகை" என்ற கருத்து ஒருவேளை தவறாக அர்த்தப் படக்கூடும். முழு சகோதரத்துவம் மற்றும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவர் ஆகியோருக்குள்ளது போலவே, ஒவ்வொரு பிராந்திய சபைக்கும் இராஜ்யத்தின் அரசரான கிறிஸ்துவுக்குத் தங்களைக் கீழ்ப்படுத்தும் பொறுப்பு உள்ளது. இது கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ் "சுயாதீனமாக," "சுய ஆளுகையாக" அல்லது "தன்னாட்சியாக" உள்ளது.

பிராந்திய சபையின் தன்னாட்சியானது ஒவ்வொரு சபையும் தனக்குத்தானே முடிவுகளை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றது. பெரிய பிராந்திய சபைகள் சிறிய பிராந்திய சபைகளின் மீது ஆளுகை செலுத்துவது இல்லை, அது போலவே, உள்ளூர் சபையின்மீது தன் விருப்பத்தைத் திணிக்கின்ற மாநாட்டுக் குழு, சமயக்குழு அல்லது நிறுவனம் போன்ற எதுவும் இருப்பதும் இல்லை.

பிராந்திய சபையின் தன்னாட்சியை நாம் ஏன் நம்புகின்றோம்? குறைந்தது மூன்று காரணங்களாவது நமக்கு உள்ளன:

(1) புதிய ஏற்பாடானது மூப்பர்களின் அதிகாரத்தை அவர்கள் ஊழியம் செய்யும் பிராந்திய சபையுடன் மட்டுப்படுத்துகின்றது. மூப்பர்களுக்குப் பேதுரு, "உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து ..." (1 பேது. 5:2) என்று எழுதினார். அவர்கள் தங்களிடம் உள்ள ஒரு மந்தையைத் தவிர வேறு எந்த மந்தையின் மீதும் பாஸ்டர்களாகவோ அல்லது மேய்ப்பர்களாகவோ இருப்பதற்கு அங்கிகரிக்கப்படவில்லை.

(2) வட்டார, தேசிய அல்லது உலகளாவிய நிறுவனங்களுக்கோ அல்லது சபைகளின் நிறுவனங்களுக்கோ புதிய ஏற்பாட்டில் முன்மாதிரி எதுவும் அமைக்கப்படவில்லை. முதல் நூற்றாண்டு சபையில் இவ்வகையான நிறுவனங்கள் எதுவும் இருந்ததில்லை.

(3) இந்தக் காரணமானது வேத வசனத்திலிருந்து தரவழைக்கப்பட வில்லையென்றாலும், உள்ளூர் சபைக் குழுமங்கள் ஒன்று மற்றொன்றி லிருந்து சுயாதீனமுள்ளதாயிருக்கிறது என்ற ஏற்பாட்டில் தெய்வீக ஞானம் தெளிவானதாக உள்ளது என்பது தெளிவு. ஒரு பிராந்திய சபையானது தவறான பாதையில் சென்றால், மற்ற பிராந்திய சபைகளும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை.

பிராந்திய சபையின் தன்னாட்சியை சிலர் ஏன் நம்புவதில்லை?

சிலர், அப். 15ல் உள்ள "எருசலேம் ஆலோசனைக் கூட்டத்தை" சபைகளுக்கிடையேயான நிறுவனங்களுக்கான முன்மாதிரியாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இருப்பினும், (1) "எருசலேம் ஆலோசனைக் கூட்டம்" என்பது ஒருமுறை நடந்த நிகழ்ச்சியாக உள்ளதே தவிர தொடர்ந்து நடைபெறும் ஆலோசனைக் கூட்ட ஏற்பாடாக இருப்பதில்லை; (2) இது கேள்வி ஒன்றைக் கொண்டிருந்து அதற்கு ஆலோசனை/அறிவுரை தேவைப்பட்ட சகோதரர்களால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டது; (3) இது பின்தொடர்ச்சியாளர்கள் இல்லாத அப்போஸ்தலர்களைக் கொண்டிருந்தது; மற்றும் (4) இது உயர் மட்டத்திலிருந்து கையளிக்கப்பட்ட "சபை சட்டம்" என்ற வகையில் பயன்படுத்த நோக்கம் கொண்டது போல் தோன்றாத ஒரு கடிதத்தை அனுப்பியது.

மற்றவர்கள், சபைகளுடன் அப்போஸ்தலர்களின் ஊழியத்தை - அவர்கள் தங்கள் உதவியாளர்களுடன் செய்த ஊழியத்தை - அப்போஸ்தலர்கள் போன்ற தனிநபர்கள் பரந்த அளவிளான பகுதிகளில் உள்ள சபைகளின் மீது ஆளுகை செய்வதற்கான முன்மாதிரியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இருப்பினும், அப்போஸ்தலர்கள் விசேஷித்த தகுதிகளையும் விசேஷித்த அதிகாரத்தையும் கொண்டிருந்தனர், அவர்கள் பின்தொடர்ச்சியாளர்களைக் கொண்டிருந்ததில்லை. அவர்களின் அதிகாரமானது இன்றைய நாட்களில் எவரொருவருக்கும் முன்மாதிரியாக அமைக்கப்பட முடியாது.

''ஊழிய சமூகம்'' என்பதைப் பயன்படுத்துவதில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், தனது சொந்தத்தில் செயல்படும் உள்ளூர் சபை செய்ய இயலாத ஊழியங்கள் இருப்பதால், சபைகளின் ஒருங்கமைப்பு நிறுவனம் தேவையாக உள்ளது என்று வழக்கமாய்க் கூறுகின்றனர். பல முறைகள் செயல்விளக்கப்படுத்தப்பட்டபடி, ஊழியப் பணியானது ஊழிய சமூகம் என்ற ஒன்றில்லாமலேயே செய்யப்பட முடியும் என்பதே உண்மையாகும்.

மூன்றாவது, உள்ளூர் சபைகள் மத்தியில் ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும். உள்ளூர் சபைகள் தங்கள் திறமை மற்றும் வாய்ப்புக்கு ஏற்ற வகையில் உபகாரம், சுவிசேஷ ஊழியம் அல்லது பக்திவிருத்தியூட்டுதல் ஆகியவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றிற்கு உதவி புரிய சுயாதீனமுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன, மற்றும் இவ்வாறே செய்யப்பட வேண்டும். பல்வேறு பிராந்திய சபைகளினால் சுயாதீனமாய் மேற்கொள்ளப்படும் சபை ஒற்றுமை என்பது வசன ரீதியானதாக உள்ளது. எந்த ஒரு பிராந்திய சபையும் இன்னொரு பிராந்திய சபைக்கு உதவி செய்யும்படி வற்புறுத்தப்பட முடியாது.

உள்ளூர் நிர்வாகம்

ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபையும் சுய ஆளுகையுடையதாக உள்ளதென்றால், உள்ளூர் சபையானது எவ்விதம் ஒருங்கமைக்கப்பட வேண்டும்? இந்தப் பாடக் கருத்தின் மீது புதிய ஏற்பாடு அளிக்கின்ற வழிகாட்டும் நெறி என்ன? புதிய ஏற்பாடானது, அந்தக் காலத்தில் உள்ளூர் சபைகள் எவ்வாறு

நிர்வாகிக்கப்பட்டன என்பதை, உள்ளூர் சபைகளில் இருந்த பல்வேறு ''பணி நிலைகள்'' ''ஊழியங்கள்'' அல்லது ''நடத்துவத்துவப் பணிப் பொறுப்புகள்'' பற்றிப் பேசுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவைகள் இதன் நிர்வாகித்தலைத் தீர்மானித்தன.

மூப்பர்கள் சபையை முன்னின்று வழிநடத்த வேண்டும். புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபையையும் முன்னின்று வழிநடத்த மூப்பர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அப். 14:23 வசனமானது, "அல்லாமலும் அந்தந்தச் சபைகளில் அவர்களுக்கு மூப்பர்களை ஏற்படுத்தி வைத்து, உபவாசித்து ஜெபம் பண்ணி, அவர்கள் விசுவாசித்துப் பற்றிக் கொண்ட கர்த்தருக்கு அவர்களை ஒப்புவித்தார்கள்" என்று கூறுகின்றது (தீத்து 1:5ஐயும் காணவும்). இந்த மூப்பர்கள் பல்வேறு பெயர்களால் அறியப்பட்டனர், அப்பெயர் ஒவ்வொன்றும் அவர்கள் சபையில் செய்ய வேண்டிய பணிப் பொறுப்பு ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது. அவர்கள் முதியவர்களாக, அதிகமான அனுபவம் உடையவர்களாக, ஞானமுள்ள மனிதர்களாக இருந்தனர் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும் வகையில் மூப்பர்களாய் இருந்தனர் (அப். 14:23; அப். 20:17; தீத்து 1:5; 1 பேது. 5:1; இது presbuteros என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்தது). அவர்கள் கண்காணிகளாக அல்லது மேற்பார்வையாளர்களாக இருந்தனர் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும் வகையில் ஆயர்களாக அல்லது கண்காணி களாக இருந்தனர் (அப். 20:28; பிலி. 1:1; தீத்து 1:7; இது episkopos என்னும் கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்தது). அவர்கள் சபையாகிய மந்தைக்கு மேய்ப்பர்களாய் செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும் வகையில் பாஸ்டர்களாக அல்லது மேய்ப்பர்களாக இருந்தனர் (அப். 20:28; எபே. 4:13; 1 பேது. 5:2; இது poimen என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்தது).

இந்த மூன்று சொற்றொடர்களுமே ஒரே "பணிநிலையை"க் குறிக்கப் பயன்படுகின்றன என்பது தெளிவு. எடுத்துக்காட்டாக, அப். 20:17, 18, பவுல் "... உங்களைக் குறித்தும், தேவன் ... தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங் குறித்தும், எச்சரிக்கையாயிருங்கள்'' (அப். 20:28) என்று கூறிய பொழுது, அவர் எபேசுவிலிருந்த சபையின் "மூப்பர்களிடத்தில்" பேசிக் கொண்டிருந்தார். "மூப்பர்கள்" என்பவர்கள் "கண்காணிக"ளாக்கப் பட்டிருந்தனர், மற்றும் வேறு எவ்விடத்திலும் "கண்காணிகள்" என்று மொழிபெயர்ப்பதற்கான வார்த்தையானது ''ஆயர்'' (episkopos) என்று ஒருமையில் உள்ளது. இவ்விதமாக, "மூப்பர்கள்" என்பவர்கள் "ஆயர்களாய்" இருந்தனர். இந்த ''மூப்பர்கள்'' அல்லது ''ஆயர்கள்'' என்பவர்களுக்கு மந்தையை ''மேய்க்கும்''படி (''போஷிக்கும்படி''; KJV) கூறப்பட்டது. இங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது "பாஸ்ட்டர்'' அல்லது "மேய்ப்பர்" (poimen) என்பதன் வினை வடிவமாக உள்ளது. மூப்பர்கள் என்பவர்கள் மேய்ப்பர்களாகச் செயல்பட வேண்டியிருந்தது; அவர்கள் "பாஸ்டர்களாக" இருக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்விதமாக "மூப்பர்கள்," "ஆயர்கள்" மற்றும் "பாஸ்டர்கள்" என்பவை யாவும் ஒரே வகையான

குழுவைச் சேர்ந்த மனிதர்களையே குறிப்பிட்டன. (தீத்து 1:5, 7 மற்றும் 1 பேது. 5:1, 2 ஆகியவற்றைக் காணவும்.) இந்த மனிதர்கள் கிறிஸ்துவின் மந்தையை மேய்க்க விசேஷித்த தகுதிகள் உடையவர்களாய் இருக்க வேண்டியிருந்தது (1 தீமோ. 3; தீத்து 1).

உதவிக்காரர்கள் சபைக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும். "உதவிக்காரர்" ("deacon") என்ற வார்த்தையானது diakonos என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகின்றது மற்றும் இது வேலைக்காரர் அல்லது ஊழியக்காரர் என்று நேரடியான அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இது ஊழியம் செய்ய விசேஷமாய் நியமிக்கப்பட்ட மக்களின் விசேஷித்த குழுவுக்கு (மட்டுமே) எப்பொழுதும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஒரு கருத்தில், கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாருமே ஊழியக்காரர்களாய் இருக்க வேண்டியுள்ளது. இருப்பினும், விசேஷித்த சில கருத்தில், உதவிக்காரர்கள் இருந்தனர் என்பது பிலிப்பு 1:1 மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 3 ஆகியவற்றிலிருந்து தெளிவாகின்றது. அத்துடன் சிலர், அப். 6ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனிதர்கள் பந்தி விசாரணை செய்யும் பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தபடியால் அவர்கள் உதவிக்காரர்களாய் இருந்தனர் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர்.

மூப்பர்களின் ஊழியத்தைப் போன்றே, உதவிக்காரர்களின் ஊழியமும் கூட அப்''பணிநிலைக்கு''ப் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையினால் ஆலோசனையாய்த் தரப்படுகின்றது. *ஊழியம் செய்வதே அவர்களுடைய வேலையாயிருந்தது.* "உதவிக்காரர்" என்ற வார்த்தையில் எந்த அதிகாரமும் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுவதில்லை. உதவிக்காரர்களைப் பற்றிய பின்வரும் ஆலோசனைகளை சிந்தியுங்கள்:

(1) சபை ஊழியத்தின் ஒரு அம்சத்தை ("ஆவிக்குரியவை") மூப்பர்கள் கட்டுப்படுத்த, இன்னொரு அம்சத்தை (''சரீரத்திற்குரியவை'') உதவிக்காரர்கள் கட்டுப்படுத்துகின்றனர் என்ற வகையில் அவர்கள் மூப்பர்களுக்குச் சமமானவர்களாய் இருப்பதில்லை.

(2) மூப்பர்களின் திட்டத்தை அங்கிகரித்தல் அல்லது அங்கிகரியாதிருத்தல் அல்லது மூப்பர்களுக்கு ஆலோசனை அளித்தல் என்ற அளவில் அவர்கள் (உதவிக்காரர்கள்) ஆலோசகர்களின் தனிக் குழுவாக இருப்பதில்லை. (அவர்கள் மட்டுமல்ல எந்த ஒரு கிறிஸ்தவரும் இவ்வித ஆலோசனையை அளிக்க முடியும்.)

(3) பல அம்சங்களில் இவர்களின் தகுதிகள் மூப்பர்களின் தகுதியைப் போலவே இருந்தாலும், மனிதர்கள் உதவிக்காரர்களாய் இருப்பதிலிருந்து தாமாக மூப்பர்களாயிருப்பதற்குச் செல்லுவதில்லை.

(4) ஊழியம் செய்யாதிருக்கின்ற உதவிக்காரர் ஒரு உதவிக்காரராக நினைக்கப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்விக்குரியாக உள்ளது.

(5) "உதவிக்காரர்" என்ற வார்த்தையில் அதிகாரத் தன்மை எதுவும் மறைபொருளாய் உணர்த்தப்படாததால், ஒரு உதவிக்காரர் அல்லது ஊழியக்காரர் என்பவருக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட வழியிலோ, அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பணியை அளித்தே சபையில் ஊழியம் செய்யும் பொறுப்பு கொடுக்கப்படலாம். அது நடக்கின்ற பொழுது, அவர் அந்தப் பணியின் மீது அதிகாரம் கொண்டுள்ளார். அந்தப் பணியின் நிறைவேற்றத்திற்கு அவர் ஒரு

நடத்துனராகுதல் கேட்கப்படலாம் - அதாவது, ஒரு பணிப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர் மற்றவர்களின் செயல்களில் வழிகாட்டுகின்றார். இவ்விதமான அதிகாரம் எதுவும் ஒப்புவிக்கப்பட்ட அதிகாரமாய் உள்ளது. அந்தப் பணி முடிவு பெறும் வரையில் மட்டும் அவர் அதை(அதிகாரத்தை)க் கொண்டுள்ளார்.

(6) ரோமர் 16:1 வசனமானது பெபேயாளை ஒரு ஊழியக்காரி என்று குறிப்பிடுகின்றது. இந்த வசனத்தில் உள்ள ''ஊழியக்காரி'' என்ற வார்த்தையானது, முதல் நூற்றாண்டின் சபையில் பெண் உதவிக்காரிகள் இருந்தனர் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துவதாகச் சிலர் நம்புகின்றனர். இவ்வசனமானது, ''கெங்கிரேயா ஊர் சபைக்கு ஊழியக்காரியாகிய நம்முடைய சகோதரி பெபேயாளை'' என்று கூறுகின்றது. மற்றவர்கள், ரோமர் 16:1ல் உள்ள "ஊழியக்காரி" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை யானது பிலி. 1:1ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது போல நுணுக்கக் கருத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, ஆனால் சபையின் உறுப்பினர் எவரும் ஒரு ஊழியக்காரராக, *diakonos*, ஒரு "உதவிக்காரராக" இருக்கலாம் என்ற கருத்திலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று நம்புகின்றனர்.

பிரசங்கியார்களும் போதகர்களும் உள்ளூர் சபைகளுடன் ஊழியம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில் சபையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு பிரசங்கித்தலும் போதித்தலும் ஆவிக் குரிய வரங்களாயிருந்தன என்பதை எபேசியர் 4:11-13 சுட்டிக் காண்பிக்கின்றது.

பிரசங்கியாருக்குப் புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு சில இயற்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றில் பின்வருபவைகளும் உள்ளன: அவர் ஒரு பிரசங்கியாராக அல்லது அறிவிப்பாளராக, *Kerux* ஆக பறைசாற்று பவராக இருந்தார் (1 தீமோ. 2:7; 2 தீமோ. 1:11), மற்றும் அவர் ஒரு சுவிசேஷ ஊழியராக, evangelistes ஆக, நற்செய்தியின் தூதுரையாளராக இருந்தார் (அப். 21:8; எபே. 4:11; 2 தீமோ. 4:5). இந்தப் பட்டப் பெயர்கள் இரட்சிக்கப்படாதவர்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவிப்பதை உள்ளடக்கி யிருக்கின்றன. பிரசங்கியார்கள் சபையில் பிரசங்கிக்கும் மற்றும் ஊழியம் செய்யும் பொறுப்பையும் கொண்டுள்ளனர். புதிய ஏற்பாட்டுச் சான்றானது பின்வரும் உண்மைகளை நிரூபிக்கின்றது: (1) புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் விசேஷித்த ஊழியம் அல்லது ஆவிக்குரிய வரம் என்பது பிரசங்கித்தலுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டிருந்தது (எபே. 4:11-13). இது ஒரு அற்புத வரமாயிருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய நாட்களில் இந்த வரமானது அற்புத விதமான ஏவுதலினால் அல்ல ஆனால் கடுமையான உழைப்பினால்தான் வருகின்றது. சபையில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதரும் இவ்வரத்தைக் கொண்டிருந்ததில்லை. (2) பிரசங்கியார்கள் ஒரே இடத்தில் பல ஆண்டுகள் பிரசங்கித்து நிலைத்திருக்க முடிந்தது; அவர்கள் இடம் விட்டு இடம் செல்பவர்களாக எப்போதுமே இருந்ததில்லை. (3) பிரசங்கி யார்களுக்கு பிரசங்கித்தலுக்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட முடிந்தது மற்றும் அவ்வாறே செய்யப்பட வேண்டும். இதனால், அவர்கள் சபைக்காக முழு நேரம் ஊழியம் செய்ய முடிந்தது. (4) பிரசங்கியார்கள் சபைக்கு அறிவுறுத்த

வும் வெளியாருக்குப் பிரசங்கிக்கவும் வேண்டியிருந்தது. (5) எல்லா மூப்பர்களும் பிரசங்க மற்றும் போதக ஊழியத்தில் உழைத்திருந்ததில்லை (1 தீமோ. 5:17). (6) உள்ளூர் சபையில் செய்வதற்கென்று ஊழியமொன்று பிரசங்கியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த ஊழியம் என்னவாக இருந்தது? இதற்கான பதிலுக்கு தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்து ஆகியோருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்களைக் காணவும்.

உள்ளூர் சபையின் ஊழியத்தில் பிரசங்கியார் ஒரு இடம் பெற்றிருந் தார். இருந்த போதிலும், புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில் பிரசங்கியார் சபையின் மீது அதிகாரம் கொண்டவராய் இருந்ததில்லை! சுவிசேஷ ஊழியத்தின் அதிகாரத்துவம் என்ற கருத்து பற்றிப் புதிய ஏற்பாடு போதிப்பதில்லை. பிரசங்கியார் அதிகாரம் கொண்டிருந்தார் - ஆனால் தேவனுடைய வசனத்தை அதிகாரத்துடன் பிரசங்கித்தல் என்பது மட்டுமே அவருடைய அதிகாரமாய் இருந்தது!

போதகர் என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *didaskalos* என்றுள்ளது. போதித்தல் என்பது விசேஷித்த வரமாகப் பேசப்படும் பல இடங்களில் இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகின்றது (எபே. 4:11-13; ரோமர் 12:7; 1 கொரி. 12:29). இதுவும் கூட ஏறக்குறைய அற்புத வரமாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். மூப்பர்கள் பிரசங்கிக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்கின்றனர், மற்றும் பிரசங்கியார்கள் பிரசங்கிக்கிறவர்களாய் இருக்கின்றனர். ஒருவேளை, ஒரு கருத்தில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் போதிக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்க வேண்டியுள்ளது. இந்தப் பணிப் பகுதியில் சிலர் விசேஷித்த வகையில் திறமையுடன் இருக்கின்றனர் என்பது உறுதி, மற்றும் இவர்கள் தேவனுடைய வசனத்தைப் போதிப்பதற்கு விசேஷித்த பொறுப்புடையவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

இரண்டு கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்க வேண்டியது இன்னமும் அவசியமாய் உள்ளது.

நிர்வாகம் என்பது எதற்காக? நாம் முன்பு கூறியது - அதாவது, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் சமமானவராக, தேவனுடன் சம அளவில் உறவு கொண்டவராக இருத்தல் என்பது - உண்மையாக இருந்தால், உள்ளூர் அளவில் எந்த ஒரு நிர்வாகமோ அல்லது நடத்துவத்துவத்தின் எந்த ஒரு அமைப்போ கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? இதற்கான பதில் பின்வருமாறு: நடத்துவத்துவம் என்பது இருக்கும்! எந்த குழுவிலும் நிர்வாகம்/நடத்துவத்துவம் என்பதன் அமைப்பொன்று உதிக்கும். தேவன் - தமது நோக்கத்திற்காகவும் நமது நன்மைக்காகவும் - அந்த நிர்வாகம் மற்றும் நடத்துவத்துவத்திற்கான மிகச் சிறந்த வடிவமைப்பை (மட்டும்) நமக்குக் கொடுக்கின்றார்.

ஒரு சபையானது நிர்வாகத்தின் இந்த அமைப்பின்றி - குறிப்பாக, மூப்பர்களும் உதவிக்காரர்களும் இன்றி இருக்க முடியுமா? ஆம், முடியும். புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு சபைகள் மூப்பர்களின்றி இருந்த காரணத்தினால், இது சாத்தியமென்று நாம் அறிகின்றோம். சபையானது முடிந்த அளவுக்கு விரைவில், முழுமையாக மற்றும் வேதவசனத்தின்படி நிர்வாகிக்கப்பட வேண்டும். அது செய்யப்

படும் வரையிலும், தீத்து 1:5ன்படி சபையானது "குறைவு உள்ளதாக" (RSV) அல்லது "தேவை உள்ளதாக" (KJV) இருக்கின்றது. பவுல், "நீ குறைவாயிருக் கிறவைகளை ஒழுங்கு படுத்தும்படிக்கும், நான் உனக்குக் கட்டளையிட்ட படியே, பட்டணங்கள் தோறும் மூப்பரை ஏற்படுத்தும்படிக்கும், உன்னைக் கிரேத்தாத் தீவிலே விட்டு வந்தேனே" என்று கூறினார்.

சபை நடத்துனர்கள் தங்களை எவ்விதமாய்க் காண வேண்டும்? இந்தக் கேள்விக்கு எபேசியர் 4:11-13 பதில் தருகின்றது: அவர்கள் தேவனால் தரப்பட்ட விசேஷித்த தாலந்துகள் - மேன்மையான தாலந்துகள் அல்ல ஆனால் மற்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டவற்றிலிருந்து மாறுபட்ட தாலந்துகள் - கொண்ட ஊழியக்காரர்கள் என்று தங்களைக் காண வேண்டும், மற்றும் அவர்கள் அந்தத் தாலந்துகளை சபைக்கு உதவப் பயன்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறவர்களாகவும் தங்களைக் காண வேண்டும்.

முடிவுரை

முடிவுரையில் நான், கர்த்தருடைய சபையின் நிர்வாக அமைப்பிற்கான புதிய ஏற்பாட்டுத் திட்டம் பற்றி வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். சில மக்களுக்கு, சபை நிர்வாக அமைப்பு என்பது ஒரு சிறிய விஷயமாகக் காணப்படலாம், அது உபதேசம் மற்றும் நடைமுறையில் ஓரளவு முக்கியமற்ற விஷயமாகக் காணப்படலாம். சபையின் நிர்வாக அமைப்பில் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றத்தினால் மாபெரும் விசுவாச விலக்கம் முன் வந்தது அல்லது அத்துடன் இணைந்திருந்தது என்பதே உண்மையாக உள்ளது. நிர்வாக அமைப்பிற்கான புதிய ஏற்பாட்டின் மாதிரியானது கைவிடப் படுகின்ற பொழுது, சபையில் மற்ற எல்லா வகையான மாற்றங்களுக்கும் கதவு திறக்கப்படுவதாகத் தோன்றுகின்றது.

தேவன் சபையை அதன் நிர்வாக அமைப்புடன் நிலைநாட்டிய பொழுது, அதைத் தாம் செய்வதை அவர் அறிந்திருந்தார்! அவருடைய வழிநடத்துதல்களில் செயல்படுவதினால் நடத்துனர்கள் அவரைப் பிரியப் படுத்துவதுடன் ஆவிக்குரிய வகையில் பயனும் அடைவார்கள்.